

Pethő Lorand

[láthatatlanul]

soha nem írtam a szerelemről
most sem fogok
hímzem arcomat a szélben
nyújtom kezem a csillagok felé
nehéz kabát lehúzza vállam
akaratlanul

most ha a szerelemről írnék
azt mondanám
búzavirág viháncol mögöttem
mert szoknyád csiklandítja köldökét

de csak a város és embertelen

hogyan is írhatnék a szerelemről
az azbesztről pattogó esőben
még homlokom mély ráncaiban
eltűnnek a madarak
láthatatlanul

csak rejtőzködöm
a tüdőmbe szorított levegő panasz
talán még meghallja valaki
ha kiengedem

Irodalmi Jelen, 2024/9.